

ಹಿಂದಿನ ಸಲ ಬಂದಾಗ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೆ. ನೋಡು! ನಾನು ಬದುಕಿರೋವರೆಗೆ ಈ ಮನೇನ ಮಾರೋದಿಲ್ಲ; ತಿಳ್ಳೆಯ್ತೂ’ ಎನ್ನುತ್ತ ಎದ್ದು ಹೋದರು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬೇಳೆಗೆ ಅಪ್ಪುಮುಗ ಇಬ್ಬರೂ ಮೌನವಾಗಿ ಕಾಫಿ ಕುಡಿದರು. ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿಯ ಬಿಂಬಿ ಇನ್ನೂ ಇಳಿದಿರಲ್ಲ. ಈ ನಡುವೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ರಾವ್ ಬಂದರು. ಅಡುಗೆಯು ವ ಅವರಿಗೂ ಕಾಫಿ ತಂದುಕೊಣ್ಣ. ‘ನೇನ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಂತ ಕಳೆದ ಹನಿಸ್ತೇ ದು ದಿವಸವಿಂದ ನಿಮ್ಮಪ್ಪ ಜೋರಾಗಿ ತಯಾರಿ ನಡೆಸಿದಾರೆ, ಕಣಿಯ್ತು! ಯಾವಾಗ ಬಂದೆ, ಸತೀಶ! ಹೇಗಿದ್ದೀರು? ಸೋಸೆ, ಮೋಕ್ಕಳು ಒರ್ವಿದಾರ ಅಂತಿದ್ದು ನಿಮ್ಮಪ್ಪ. ಅವರಲ್ಲಿ?’ ಇತ್ತಾದೆ ಪ್ರಸ್ತ್ರಾಗಳನ್ನೆಡ್ಡಿ ಉತ್ತರ ಪಡೆದರು. ‘ಅವುಗೆ ಇಲ್ಲಿನ ಇರುವೆ ಜರಲೆ ಕಂಡೆ ಆಗೋದಿಲ್ಲ, ಅಂತಲೂ ಹಾಗಂತ ಇಂದಿಯಾಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ ಅಂತಲ್ಲ. ಅಲಕಾ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರ್ಕೋಂಡು ಉರಿಗೆ ಹೋಗಿದಾಳೆ. ತಿರುಗಿ ಹೋಗುವಾಗ ಇಲ್ಲಿ ಬತಾಳೆ.’ ಅಂದ ಈತ. ‘ಅಯ್ಯಪ್ಪ! ನೀವೆಲ್ಲ ಅಪ್ಪ. ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದಮೇಲೆ ತಿರುಗಿ ಬರೋದುಂಬೇ?’ ಅಂತ ನಷ್ಟರು ರಾವ್. ಮಾತಿನ ನಡುವೆ ಸತೀಶ ತಾನು ಬಂದ ಉದ್ದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರ ಹೇಳಿಕೊಂಡ. ‘ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಕಣಿಯ್ತು! ಸ್ವತ ಉದ್ದೇಶಗೆ ಮಾಡೋದಕ್ಕೆ ಧ್ವನಿಯ್ಯ ಬೆಕ್ಕು-ಅದೂ ವಿದೇಶದಲ್ಲಿ, ಗುಡ್ಡ ಲಕ್ಷ್ಮಿ’ ಅಂದು ರಾವ್. ಸತೀಶ ತನ್ನಪ್ಪನು ನಿಲುಮೆಯ ಕುರಿತು ತನ್ನ ಆಕ್ಷೇಪವನ್ನೂ ಹೋರಹಾಕಿದ. ‘ನೀವಾದ್ದು ಅಪ್ಪನಿ ಕ್ಷಿಣಿನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅಂತಲೂ!’ ಎಂದು ಗೋಗರೆದ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ ಮಗನನ್ನು ದುರುಗುಟ್ಟಿ ನೋಡಿದರು. ‘ನಾನು ಈ ಮಾತನ್ನ ಹೇಳಿ ತಿಂಗಳಾಯ್ಯಾಯ್ಯಾ! ನಿಮ್ಮಪ್ಪನಿಗೆ ಅಥಾನೇ ಅಗ್ನಿಲ್ಲ. ಈ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಸದ್ಗುರು ರೇಚೆಪ್ಪು ಗೊತ್ತಾ? ಚದುರಡಿಗೆ ಎರಡು ಸಾವಿರಿ ಕಡಿಮೆ ಅಯ್ಯೇ? ಈಗ ಭೂಮಿ ಅಂತ್ಯೇ ಬಂಗಾರ ಕಣಿಯ್ಯ, ಬಂಗಾರ! ಮೇಷ್ಯ! ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ಮೋಹ ಬಿಟ್ಟಿಬಿಡಿ. ಜಾಗ ಮುಖ್ಯವೇ, ಮಗನ ಭವಿಷ್ಯ ಮುಖ್ಯವೇ, ಯೋಚ್ಚಿ ಮಾಡಿ. ನಮ್ಮ ಕಾಲ ಮುಗಿತು ಮೇಷ್ಯ! ಇನ್ನು ಏನಿದ್ದು ಮಕ್ಕಳ ಕಾಲ. ನಿಮಗೆ ಏನು ಸಹಾಯ ಬೇಕಿದ್ದು ಹೇಳಿ, ನಾನು ಮಾಡಿಕೊಣ್ಣಿನ್ನು’ ಅಂದು ರಾವ್. ಮುಂದಿನ ಅರ್ಥ ಗಂಟೆಯ ಕಾಲ ರಾಯರ ಬೀರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೆ ಇತ್ತು. ಅವರ ಮಾತಿನ ತುಂಡಿಸುವ ಯತ್ನದಲ್ಲಿದ್ದ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ ‘ಟಿಫನ್ ರೆಡಿ ಇದೆ. ಮುಗಿಕೊಂಡೆ ಹೋಗಿ ರಾಯರೇ!’ ಅಂದು.

★ ★ ★

ಬೇಳೆಗು ಮೂಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ರಾವ್ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಸತೀಶನಿಗೆ ಅಚ್ಚರಿ. ‘ಬಿಂಬಿ, ಅಂತಲೂ!’ ಎನ್ನುತ್ತ ಅವರನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡ. ‘ಎಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಪ್ಪ? ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿ ಘೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದು...’ ಎನ್ನುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ ಅಂಗವಸ್ತುದಿಂದ ಕ್ಕೆ ಬರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಹೋರಗೆ ಬಂದರು. ಕಾಫಿಯಾದ ನಂತರ ‘ರಾಯರೇ! ನಿಮಗೆ ಬಿಲ್ಲುರ್ಗಾಗಳ ಪರಿಚಯ ಇದೆ ಅಂತಿದ್ದಲ್ಲ. ನನಗೆ ಬಿಬ್ಬಿ ಉತ್ತಮ ಬಿಲ್ಲುರ್ಗಳ ಕಡೆಗೆ ಕರ್ಕೋಂಡು ಹೋಗಿ’ ಅಂದರು. ‘ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಅಂತ್ಯೇ ಇದು. ಮೇಷ್ಯಿದೆ, ಮೇಷ್ಯಿ! ಇದು ಸರಿಯಾದ ನಿರ್ಧಾರ’ ಎನ್ನುತ್ತ ಸತೀಶನೆಡೆಗೆ ನೋಡಿದರು. ಸತೀಶ ಆಶ್ಚರ್ಯ, ಸಂತೋಷಗಳ ವಿಚಿತ್ರ ಮಿಶ್ರಭಾವದಲ್ಲಿ ಶಿಲುಕಿ ಮೂಕನಾಗಿ ಈತ. ‘ಮೇಷ್ಯಿ! ಇಮ್ಮು ಹೇಳಿದ್ದಿಲ್ಲ; ಸಾಕು. ನೀವೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಬೇಳ್ಳಿ. ಇನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆಲ್ಲ ಸ್ವತಃ ಬಿಲ್ಲುರ್ಗಾ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬರೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿನ್ನಿ, ನೋಡಿರಿ’ ಎನ್ನುತ್ತ ಎದ್ದು ನಡೆದರು.

ಮುಂದಿನ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಕೋಟಿ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂದು ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ದೀಲ್ ಸೆಟ್ಲ್ ಆಗಿ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರ ಮನೆ ಮತ್ತು ಸುತ್ತಣ ಇಪ್ಪತ್ತು ಸೆಂಟ್ರ್ ನಿವೇಶನ ಮಾರಾಟವಾಗಿ ಹೋಯಿತು.